

De tijd van de Apocalyps

De tijd van de Apocalyps

Rob Hamers

Waarheid en bedrog in politiek, religie en wetenschap, in een tijd van grote veranderingen.

Aloysius-Kruiden

uitgeverij Aloysius Kruiden

2017 Landgraaf

GEGEVENS KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK DEN HAAG

NUR-code: 694: Cultuur- en mentaliteitsgeschiedenis

ISBN/EAN: 9789463426664

drukwerk: Koopmijnboek.nl

5e druk

**Eerste druk 2011, tweede druk 2013, derde herziene druk 2014
Copyright © 2017, Landgraaf, uitgeverij Aloysius Kruiden,
(contact via www.bio-sappen.nl)**

**Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand,
of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij
elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige
andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de
uitgever.**

Inhoudsopgave

Inleiding

7

sectie: WAARHEID EN RELIGIE

H. 1. Individuele inzichten als basis voor Waarheid.	12
a. Wetenschap als communicatiemiddel	17
b. Drie heilige Bronnen als waarheidscriterium	20
c. Strijd over waarheid dus al aanwezig bij de oorsprong van het Boeddhisme	24
d. Onze eigen waarheid	27
H. 2. Religieuze waarheden.	39
a. De ontwikkelingsgeschiedenis van religieuze waarheden	39
b. “Tegenstrijdige berichtgeving” in religie	43
c. Waarom is het waar wat iemand zegt?	54
d. Gezonde basistwijfels	61
e. Guru's met bepaalde waarheden	65
H. 3. De spanning tussen spiritualiteit en goedgelovigheid, een casus.	70
H. 4. Religieuze misleidingen en dwalingen.	78
a. Goed en Kwaad als principes om het volk aan te sturen	78
b. Dubbele moraal doorkruist waarheidsvinding	81
c. Secularisering als bedreiging?	84
d. De werking van religieuze overtuigingen op het onderbewuste	89
e. Positieve spiritualiteit	93
f. Problematische spiritualiteit	95

H. 5. Emotionele dieptelagen: Schuldgevoel.	99
a. Het slechte ego	99
b. Evolutietraagheid, het te trage spirituele groeiproces	104
c. Moderne normen versus normen van het verleden	105

sectie: WAARHEID EN WETENSCHAP

H. 6. Wat is kennen van iets dat waar is?	107
a. Grondlijnen van kritisch denken: absolute versus relatieve zekerheden	107
b. Van alledaagse inzichten naar wetenschappelijke kennis?	121
c. Zweverige theorievorming of juist een reële benadering van de werkelijkheid	123
d. Wetenschapsmethodiek: Hoe zuiver gaat de wetenschap te werk? Verificatie versus falsificatie.	128
e. De werkelijkheid an Sich	140
f. Das Ding an Sich	149
g. Waarneming en interpretatie	152
h. Wetenschappelijke relatieve waarheid	154
i. Ervaringskennis	156
 H. 7. De monopolisering van waarheid in de gezondheidszorg.	 158
a. Zorgverzekeraars vergoeden vooral fabrieksgeneesmiddelen.	161
b. De waarheid van Volksgebruiken.	163
c. Gevecht om de waarheid.	166
d. Ook de overheid werkt de natuurgeneeskunde tegen.	173
 H. 8. De waarheid van natuurgeneeskunde gaat niet over rozen!	 177
a. Is de consumentenbond er in het belang van consument?	177
b. Manipulatie van de waarheid: methoden om alternatieve	

geneesmiddelen te devalueren	178
c. De wetgever gebruiken om informatie aan te sturen	183
d. De Waarheid achterhaalt hen (farmaceuten) wel	187
e. Politiek en alternatieve geneeskunde	190

sectie: WAARHEID EN POLITIEK

H. 9. Waarheid en politiek. Een moeilijke combinatie.	194
a. Vervormingen in de aktuele berichtgeving in de politiek, Amerika's 'waarheid'.	194
b. Wetmatigheden van de kapitalistische V.S. regering	207
c. De Waarheid van de Vaticaanse staat.	214
d. De economische politiek van het kapitalisme creëert haar eigen waarheden	217
e. De waarheid van Westerse piraten	219
f. Justitiële dwalingen van voorbije eeuwen.	225
H. 10. Schijnheilige politiek als obstakel naar de Waarheid	229
a. De wereldwijde rol van de Christendemocraten	233
b. Linkse oogkleppen: paradigma-arrogantie	240
c. Media zijn mediators van de onwaarheid der politici	246
d. Wetenschap in dienst van de overheid	250
e. Media in dienst van de overheid	253
H. 11. Het verdraaien van de waarheid door de meeste invloedrijke lobby ter wereld	258
EPILOOG	265

Inleiding

We leven nu kort na het befaamde jaar 2012 - dat in de Maya-kalender een einde van een tijdperk markeert - in een zeer bijzonder, spannend en onzeker tijdsgewricht, met 'apocalyptische'¹ trekken. We constateren: een toename van straatgeweld; asociaal gedrag; vunzigheid als motor achter de Nederlandse kijkcijfers, criminaliteit die slecht bestreden wordt; laksheid bij overheid; hoger wordende kosten van de overheid; slechte verzorging van de mensen die de maatschappij hebben opgebouwd; media die blijven steken in oppervlakte-analyses; banken die het geld van de spaarders verkwanzelen; (bank-)-directeuren die ondanks wanbeheer toch riant salarissen verdienen; gebrek aan fatsoensnormen; onsmakelijke televisieprogramma's; blunders in de ziekenzorg; aantasting van de menselijke waardigheid; topadvocaten die vooral klaar staan voor topcriminelen; politici die slapen; steeds meer onopgevoeden; rechtse politici die willens en wetens ruimte geven aan de wapenindustrie en dictaturen gedogen maar helaas ook progressieve politici met korte termijn-denken en achterhaalde jaren-zeventig visies waardoor geld over de balk gegooit wordt.

De oude geschriften van de hindoes beschrijven vier grote tijdperken, grote cycli die gebaseerd zijn op astrologische gegevens. Met het verstrijken van die tijdperken, yuga's geheten, komt men meer tot verval van waarden, normen en geestelijk niveau. We leven nu in het laatste van de vier het Kali-Yuga, dat meteen het meest 'duistere' is². Hoewel ze het niet toegeven, hebben politici de controle verloren; er is chaos in alle sectoren van de samenleving, het onderwijs reorganiseert voortdurend maar leert de leerlingen nauwelijks nog basiskennis, de gezondheidszorg investeert in dure apparatuur en

¹ Het begrip Apocalyptisch verwijst naar het boek Openbaringen in de Bijbel; het laatste Bijbelboek dat handelt over de eindtijd en de dingen die te gebeuren stonden volgens Johannes.

² zie: Spiegelbeeld, mei/juni-nummers 2012, De Apocalyps in 2012, deel I en II.

gebouwen i.p.v. in zorgverleners zelf en politici missen door gebrek aan intelligentie de vaardigheid om zaken aan te sturen; als symboolpolitiek wordt een financieel gat gedicht door een nieuw gat te maken. En de deskundigen die de kredietwaardigheid van grote financiële instellingen 'zouden moeten' beoordelen blijken – doordat ze hun loon ontvingen van diezelfde instellingen – precies dát gezegd te hebben wat van ze 'verwacht' werd. Zo werd de failliete joodse zakenbank Lehmann-brothers nog een week voordat ze failliet ging van het predicaat 'uitstekend' voorzien door de zeergeleerde deskundige beoordelaren van kredietwaardigheid.

Tegelijk circuleren er in de media vele "openbaringen" als die van de Maya-profetie over 2012 en daarnaast nog enkele andere. De verwachtingen voor wat de toekomst gaat brengen zijn hooggespannen. Komt het allemaal goed of komen we in een

puinhoop van verwoesting en ondergang terecht zijn vragen die gesteld worden. Daarbij speelt op de achtergrond de vraag wie kan men nog geloven. Niet alleen de Kerken hebben vertrouwen verloren ook de wetenschap blijkt nogal eens er naast te zitten; niet in het laatst door de verbinding die ze met commercie is aangegaan en waardoor ze in haar waarheidsverklaring nogal eens heeft laten compromitteren. Mensen zijn op zoek naar (nieuw) houvast, een leidraad en naar betrouwbare 'leider'.

Foto: Jiddu Krishnamurti

Dit boek probeert te laten zien welke waarheid achter de zichtbare

feiten zit; vandaar de naam 'Apocalyps' hetgeen verwijst naar apocalypsein (Grieks): onthullen. Graag maak ik u deelgenoot van de waarheid achter de waarheid zodat u een beetje overzicht krijgt in de verwarrende en spannende en **cruciale** tien jaar die nu gaan volgen! J. Krishnamurti is een van de inspiratiebronnen geweest voor dit boek over waarheid.

Krishnamurti baande namelijk de weg voor een wereld zonder dogma's en wees op de nadelen van aannames op autoriteit van anderen. Van hem is de uitspraak: "waarheid is een land zonder paden". Hiermee gaf hij aan dat de platgetreden paden en de bedenksels van anderen, dwaalwegen en valkuilen kunnen zijn.

Hij voegde er aan toe: "en deze waarheid kunt u door geen enkel pad bereiken", waren de beroemde woorden van de oosterse wijsgeer J. Krishnamurti tijdens de befaamde bijeenkomst van de Orde van de Ster in oktober 1929. De Orde van de Ster was een organisatie die tot doel had de theosofische denkbeelden te verspreiden via het naar voren schuiven van een nieuwe Wereldleraar, of Messias zo u wilt. De waarheden van de theosofische vereniging, hoe exclusief goed doordacht en systematisch goed onderbouwd ook (Blavatsky, The Secret Doctrine, Londen, 1888), dreigden toen echter verstarde, ingekleurde en dogmatische waarheden te worden. Zeker in de ogen van J. Krishnamurti die het dichtste op dit fenomeen zat omdat hij als nieuwe wereldleraar die nieuwe waarheid zou gaan verkondigen, althans volgens het plan van de theosofen. Hij verkondigde echter op een cruciaal punt in de geschiedenis - die bewuste dag in Ommen in 1929 - een geheel andere waarheid dan de zeer gedistingeerde, erudiete en spiritueel begaafde theosofen graag verkondigd zagen. "Wij zullen vanmorgen spreken over de ontbinding van de orde van de Ster Ik stel mij nog steeds op het standpunt dat de waarheid een land zonder pad is, dat door geen enkele religie, sekte of wat voor weg dan ook benaderd kan worden"

J. Krishnamurti (1895-1986) heeft bijna 65 jaar lang gesproken voor en mét mensen in alle werelddelen. Hoewel hij sprak over inzicht en meditatie, bracht hij geen nieuw geloof, geen nieuwe filosofie (ofschoon natuurlijk zijn volgelingen er alweer toe neigden er een nieuw systeem van te maken). Wat hij deed was samen met zijn

toehoorders, zelf allerlei zaken kritisch te onderzoeken. Hij heeft elk gezag van goeroe, leraar of geestelijk leider altijd afgewezen en wenste geen 'volgelingen'. Volgens hem zijn wij zelf in staat te zien waar het om gaat, en hebben wij geen geestelijke leiding nodig. Hij vraagt ons het bestaan te zien als één ondeelbaar geheel. Dan kunnen wij onszelf, op welke leeftijd we ook zijn, radicaal veranderen, niet in een tijdsverloop, maar ogenblikkelijk, en door die verandering de hele structuur van de maatschappij en van onze relaties wijzigen.

Omdat wij toch geconditioneerd zijn om de waarheid steeds 'waar' te nemen vanuit 'waarheden' uit het verleden die we soms teveel waarde toekennen is dit boek geschreven: om de ui af te pellen van buitenom de donkere schil van bekrompen visies (racisme, dogmatisme), en binnenin de diverse lagen van misvattingen, ongecontroleerde overleveringen (God wil dit of dat) en binnenin de laagjes van ideeën die door persoonlijke conditioneringen tot meer alledaagse valkuilen worden (de onstilbare behoefte aan visies van zgn. deskundigen). Dit boek zal geen kant en klare oplossing voor het vinden van waarheid geven, maar probeert wel een boodschap over te dragen waarmee u beslist heel wat kaf van het koren zult kunnen scheiden. Over de relatieve waarde van religieuze "waarheidsverkondigingen" zal dit boek verder gaan uitweiden. Naast de theoretische hoofdstukken 1,2,5,6 zijn er praktische uitweidingen in H. 3,4,7,8 en verder. Hiebij hebben we het boek verdeeld in drie hoofdthema's: religie, wetenschap en politiek. Het tamelijk theoretische thema wetenschap hebben we toegespitst op het onderwerp gezondheid (dat is mijn vakgebied en daar kunt u het meeste profijt van hebben). Hierbij laten we namelijk zien dat officiële instanties en drs-sen er behoorlijk naast kunnen zitten en de relatieve waarheid van politieke autoriteiten omdat in die sector bewust verdraaid en gelogen wordt.

Dit boek wordt afgerond enige tijd nadat er in Japan een zware aardbeving (kracht 9) plaats had gevonden met daarna een verwoestende Tsunami en tevens een Kerncentrale (Fukushima) buiten controle kwam. Bij laatste ramp, en de wijze waarop de feiten gepresenteerd werden, bleek maar weer hoe kwetsbaar zoiets als "waarheid" is. De Japanse overheid en haar wetenschappers uit het Atoomagentschap hebben de gevaren in het algemeen, en de acute

dreiging in Fukushima na de aardbeving ernstig onderschat, c.q. verdonkermaand. De natuurwetenschappelijke waarheid van de controleerbaarheid van kernsplijting bleek een afgeleide van een kapitalistische handelsgeest die vanwege winst bezuinigde op veiligheid en hier mee weg kwam op grond van een ingebakken Japanse slaafse onderdanigheid richting autoriteit van keizer, wetenschap en “bosses of industry”. Keer op keer bleek de situatie (volgens internationale toezichthouders) veel ernstiger te zijn dan werd gemeld door de autoriteiten. Gelukkig ziet men in deze apocalyptische tijden op vele terreinen (bankwezen, politiek, veiligheid, zorg, religie) een beschaamd vertrouwen naar voren komen in het begrip ‘autoriteit’. Het blijft een fenomeen dat mensen gigantisch gewicht en waarde toekennen aan lieden met een politieke, religieuze of academische status. Totaal niet beseffend dat die waarheid van die autoriteit gekleurd en vervormd is door de belangen die die autoriteit vertegenwoordigd. Graag lichten we in onderstaande een tipje van de sluier op hoe waarheid tot stand komt en hoe u zelf valkuilen kunt vermijden. Ook laten we steeds aan het einde van elk hoofdstuk een eigen toekomstverwachting zien.

Rob Hamers

H 1. Individuele inzichten als basis voor Waarheid.

*Overtuigingen zijn gevangenissen
Fr. Nietzsche*

Mijn individuele inzichten die ik hier vorm geef in de rangschikking en analyse van verschillende onderwerpen, komen uit het diepst van mijzelf, en daarmee mogelijk uit het diepst van mijn wezen, welk natuurlijk deelt in het Wezen van de kosmos. Overigens zijn wij ALLEN met dit Wezen (of het Goddelijke/God) ten diepste verbonden; dus het is niet mijn exclusieve alleenrecht of dat van enkelen die contact hebben met Meesters of Engelen of wat dan ook. Waarheid kan men zelf ontdekken, die hoeft niet per se door anderen – met welke status dan ook – aangereikt te worden. Ondergetekende is net zo'n (gebrekkige) mens als ieder van ons, maar het geluk heeft gehad om geboren te zijn met het vermogen supersnel en diepgaand verbanden, relaties en onderliggende patronen te zien in de alledaagse wereld en ontwikkelingslijnen vanuit de historie naar de het heden te begrijpen. Vandaar de titel ook: De Apocalyps (van het Griekse apo – kalyptein = ont-hullen) als titel. Er wordt iets ge-openbaard. Iets wordt gebaard op een wijze die 'open' is, nl. toegankelijk voor iedereen. De ene mens is kunstenaar, de ander is een goede boekhouder een derde een goede huisvader en rest mij een goed analyticus te zijn en toch geen beter mens; gewoon een ander beroep. Bovenal als aanvulling op de beperkte inzichten van de vele deskundigen die heden ten dage NÁ elk ongeval, ramp of echec ten tonele worden gevoerd in krantenrubrieken en T.V. praatprogramma's. Veel deskundigen worden betaald om nou net niet de volle waarheid te vertellen, vanwege de belangen van hun werkgevers: grote banken, oliemaatschappijen, farmaceuten, overheden met boter op het hoofd etc. Overigens zijn dit geen uit de hemel gevallen inzichten en hoeft u die niet als waar aan te nemen, slechts te onderzoeken, eventueel te weerleggen. Vrijheid blijheid. Elk menselijk wezen kan namelijk vanuit het diepst van zijn wezen de waarheid aanvoelen en de niet-ware leringen ontmaskeren als zijnde een vervorming van de waarheid. Probleem is echter dat men wel vrij

moet zijn van allerlei beperkende invloeden: zowel bewuste invloeden van religieuze of politieke systemen die ons denken inkleuren, als ook van onbewuste psychologische conditioneringen die de mensheid al eeuwenlang kwellen. Voorbeeld van laatste is het idee/gevoel dat seksuele belevingen niet netjes zijn en ofwel verborgen ofwel geminimaliseerd dienen te worden. Óók atheïsten kunnen hier last van hebben en ook de moderne (on-kerkelijke) jeugd, zo is gebleken, schaamt zich ervoor naakt onder de douche te gaan na een intensieve sport-beoefening; ook al praat die jeugd voortdurend over seks en gebruikt ze de computer hiervoor: preutsheid zit in de genen! Bovenstaande betoog wil niet zeggen dat men geen katholieke, hindoeïstische of joodse religie zou mogen aanhangen. Als men maar onderkent dat er een vervorming van de waarheid kan optreden (geld ook voor atheïsten of eclecticici)³.

Waarvoor gewaarschuwd wordt is te snel willen classificeren en in een hokje willen stoppen. Vanuit classificatie komt men namelijk tot op- of onderwaardering van een bepaalde 'waarheid' zonder ze op inhoud en consistentie te beoordelen. Voorbeeld: In deze tijd gebruikt bijvoorbeeld de 'moderne' theologie vaker typering als: "dat is het typisch magische middeleeuwse denken" als er mensen uit de New Age hoek geloven dat men bijv. via rituelen of bezweringen de natuur of ziekte en gezondheid wil beïnvloeden. Via een korte veeg uit de pan wordt iets – zonder inhoudelijke(!) argumenten - neergezet als zijnde achterhaald, en dus onwaar (of de bezweringen en rituelen effect hebben wordt dan maar buiten beschouwing gelaten).

Heel belangrijk is dat mensen in elk geval het lef hebben om hun eigen waarheid te geloven en deze niet door zware druk van buiten te laten beïnvloeden. Gevaarlijker echter dan die herkenbare zware druk (en dus ook negeerbare!) als bijv. de pressie van een Staat (vgl. in theocratieën), de partij of een kerkgenootschap is dan ook de subtiele onmerkbare psychologische beïnvloeding die uitgaat van de reclame-industrie, of de leefwijze van filmsterren, idolen en politici maar óók van vermeend moderne leefwijzen die via allerlei media tot ons

³ Bij het eclecticisme kiest men uit verschillende religies/filosofieën onderdelen die men in een eigen persoonlijk systeem bijeenbrengt. NB: elke religie is eigenlijk in meerdere of mindere mate ontstaan.

komen (gratis woonbladen). Dit geldt bijv. voor de levenswijze van de naaste burens die al dan niet gelukkig zijn met de nieuwste materiële verworvenheden van onze samenleving. Bedoeld is dat men soms gedrag en opvattingen nabootst om erbij te horen of omdat iets normaal lijkt omdat de meerderheid van de mensen ermee bezig is (bv. naar de Tour de France kijken). Ook ziet men vaker dat mensen de voortuintjes op elkaar laten lijken om mee te gaan in een bepaald verwachtingspatroon. In de jaren zeventig werd bijvoorbeeld door jongeren massaal voor blue jeans (tegelijk met het afwijken van het uniforme legergroen) gekozen, niet altijd overigens omdat men het zelf mooi vond.

Voor wat betreft mijn eigen inzichten zal ik zelf geen aanspraak maken op doorgevingen van hogere wezens. Een goede kennis die aura-readster van niveau is heeft me dit duidelijk gemaakt: we zijn zelf die Hogere Wezens, we hebben de Hogere Waarheid binnen handbereik⁴. Er zijn velen die een hoger wezen opgeven als bron van

hun wijsheid, wezens als Ramtha, Kwan Yin, Meester Koothumi, Uriël, Big Bear of andere wezens waarvan men het bestaan nauwelijks kan onderzoeken noch de link die anderen ermee zouden hebben (heel moeilijk te bepalen óf men zelf wel in contact staat met die hoge wezens of dat men contact heeft met “iets” dat er zich voor uitgeeft, gelijk op internet ook instanties zich bedrieglijk uitgeven voor uw bank of verzekering).

Foto: Meester Koothumi

Bij het doorgesluis spelen van inzichten of wijsheden (ook al komen die van Aartsengel Michael) welke niet door het eigen brein geverifieerd zijn op zinvolheid liggen verschillende gevaren op de

⁴

Ofschoon ik nooit met volledige zekerheid kan vaststellen of God weet welk wezen mij een en ander heeft ingegeven. Dan nog: alles toets ik aan de Rede!

loer. Een kras voorbeeld:

In het oude Testament laat de kroniekschrijver passages in de Heilige Schrift terechtkomen waarin met zo veel woorden toestemming gegeven wordt aan de Israëlieten om de oorspronkelijke bewoners van Kanaän te verdrijven. En dit omdat God dit ingegeven zou hebben aan een van zijn kanalen (profeet, kroniekschrijver of politiek leider in die tijd)!

In het boek Deuteronomium hoofdstuk 7, vers 1 e.v. heet het: “Wanneer Jahwe uw God u in het land heeft gebracht dat gij in bezit gaat nemen(!), en hij vele volken voor u verdrijft en ze aan u overlevert, zodat gij ze verslaat moet gij ze met de ban⁵ slaan en geen medelijden hebben”. Ook in Jozua heet het: “dat Jahwe uw God aan zijn dienaar Mozes beloofd had, “u heel het land te geven en al de bewoners uit te roeien”.

foto: Bijbel

Men heeft dus uit ‘hoge’ bron aanwijzingen voor het ‘uitroeien’ van anderen ontvangen. Ofwel: er worden blijkbaar woorden in de mond gelegd van God door de Bijbelschrijver zelf, welke tot een legitimatie van gebieds-inpikking

en volkerenmoord leiden. Politiek doelen worden van oudsher gediend met op schrift gezette “Heilige teksten”!

Tot op heden kunt u de consequenties hiervan dagelijks lezen in de media als het gaat om de spanningen in het Midden Oosten. Deels zijn die spanningen terug te leiden op de gebied-aspiraties van orthodoxe joden welke juiste op grond van de Thora⁶ geen strobreed toe willen geven aan de overige bewoners van Palestina, ook niet als

⁵ Deze uitdrukking betekent: in naam van God anderen verdelgen.

Dergelijke ‘ingevingen’ iets te doen “in opdracht” vallen tegenwoordig onder de psychiatrische ziektebeelden thuishoort (DSM IV).

⁶ De vijf boeken van Mozes, welke een onderdeel vormen van de Tenach (de Bijbel van de Hebreëen).

dit tot meer vrede zou leiden. De orthodoxe joden en de kolonisten zetten hun regering onder druk en dragen hiertoe bij aan een internationaal conflict dat al vele levens eiste en tot veel aanschaf van wapensystemen leidde bij alle naburige landen, Israël zelf en de rest van de wereld. Dit op grond dus van enkele teksten die ooit op papier zijn gezet door heel handige kroniekschrijvers! Hún Land werd aan hén beloofd en daarvoor hebben ze al vele ‘terechte’ oorlogen gevoerd; zijn allerlei middelen geoorloofd (tot en met liquidaties van politieke tegenstanders) en lopen vredesonderhandelingen op niets uit en wordt bovenmatig geweld goedgekeurd tegen alle tegenstanders (bewoners van Gaza die met grof geweld beschoten worden) ondanks een gebod als “gij zult niet doden”. Mogelijk heeft men en andere versie van het gebod: “gij zult niet doden, behalve als het palestijnen zijn”.

Niet alleen de ontvangers van de leringen en waarheden (het publiek, volk) nemen deze op gezag automatisch aan, ook het ‘medium’ zelf meent de volledige onverdunde waarheid te hebben ontvangen en gaat ernaar leven.

Als men leringen van grote filosofen bestudeert, maar ook geschriften uit religieuze tradities (zoals bij exegese of Bijbelstudie) dan kan men via de ratio zaken met elkaar vergelijken en de zinvolheid van uitspraken toetsen aan de huidige werkelijkheid of die van de geschiedenis. Als iemand zegt op grond van een Bijbeltekst: ‘niemand leeft voor zichzelf’, dan kan een parallel gezocht en gevonden worden in de moderne sociologie die stelt (net als enkele moderne filosofen) dat een mens een ‘sociaal wezen’ is. Beweert iemand vanuit een religieus geschrift, dat het beter is bepaald voedsel te mijden dan kan ook hier de wetenschap laten zien dat die voedselvoorschriften (zoals bijv. de joodse scheiding van melk en vlees) zéér betekenisvol kan zijn. Ook de in veel tradities geuite beweringen over het nut van meditatie kan (behalve dat men effecten zelf snel kan ervaren) kunnen in de wetenschap onderzocht worden als het gaat om bijv. de rustgevende en stress verminderende werking ervan. Zo stelt de wetenschap zelfs allerlei gezondheidseffecten vast van de vele methoden uit oosterse religies als yoga en Chi Gong.

Laat men echter de ratio los en neemt men allerlei beweringen voor zoete koek aan dan kan dit catastrofaal werken. Vergelijk bijvoorbeeld de teksten uit de vedische geschriften uit een bepaalde periode die bijdroegen aan het kastenstelsel in India. Een totale scheve maatschappelijke verhouding die nog steeds veel onrecht in stand houdt is het gevolg. Andere Indiasche strenge asceten menen op grond van hun leerstellingen stenen van tien kilo aan hun geslachtsorgaan te moeten hangen om zo tot onthechting te komen! En dat alles op grond van vermeende uitspraken die via de 'goden' in de heilige geschriften terecht zijn gekomen.

Een modern gevaar van het klakkeloos aannemen van Leringen van bijv. hogere Bronnen als aartsengelen (Michael) zijn de doemscenario's van onheil dat ons boven het hoofd hangt en tijden van rampspoed en totale verwoestingen van de bestaande wereld. Als mensen naar die waarheid toe gaan leven (of van weg lopen door ergens zich af te zonderen op de prairie) beïnvloedt dat de rest van hun verdere levensloop. Een alternatief voor het onkritisch aannemen van de waarheden van allerlei openbaringen is de wetenschap en het gezonde verstand of ook de eigen intuïtie.

Vooruitzicht voor de toekomst:

Er komen steeds meer mensen die contacten menen te hebben met "hogere wezens". Klinkt wat cynisch maar bij sommigen is toch wel sprake van een stoornis. En de hardnekkigheid waarmee men anderen hun waarheden opdringt is soms erger dan die bij de Kerken, welke reeds de invloed van de Verlichting ondergaan hebben en waar menig fanatisme al lang uitgesleten is.

1 a. Wetenschap als communicatiemiddel

Wetenschap is niet bedoeld als systeem van enge voorschriften waaraan elke uitspraak moet voldoen. Natuurlijk wordt wetenschap wel door Staat en belangengroepen misbruikt om de hegemonie van bepaalde opvattingen te handhaven (zie Hoofdstuk 4,5,6 en 10,11,12). Nee, wetenschap is eigenlijk bedoeld als middel tot eerlijke en open communicatie van inzichten en ervaringen uit experimenten

die waar ook ter wereld steeds herhaald moeten kunnen worden met dezelfde resultaten én in vergelijkbare taal van eenheden (meters, kilo's, graden, röntgen, lux en kWh) welke overal hetzelfde zijn. Dit dus als alternatief voor het oude denken dat ging als: "ik zie ik zie wat jij niet ziet". Wetenschap wil net als bij de rechtspraak (in elk geval is dit de intentie) een helder systeem scheppen waarbij duidelijk wordt of een uitspraak uit fantasie ontsprongen is (fantasie of lumineuze dromen kunnen soms wel de basis zijn van verdere theorievorming) dan wel op objectieve waarneming en redelijke - door anderen herhaalbare - gegevensverwerking berust. Indien iemand beweert dat Nederlanders gezonder eten dan Belgen moet een en ander onderzocht worden met voor ieder duidelijke meetinstrumenten, met vaste afspraken over wat nu gezondheid precies inhoudt en hoe men bijvoorbeeld met een representatieve steekproef (dus niet door 10 Belgen met 10 Nederlanders te vergelijken) dit stuk van de werkelijkheid kan waarnemen en helder vastleggen. Kenmerk van wetenschap is ook dat men een experiment of onderzoek kan herhalen op basis van de eerdere onderzoeksprotocollen zodat blijken zal voor skeptici dat het niet tijdelijke of incidentele waarnemingen betreft. Het belang hiervan ziet men ook in de natuurkunde terug komen als bijvoorbeeld iemand beweert dat kernfusie op kamertemperatuur mogelijk is en zelfs een gelukte poging heeft gedaan. Dan willen andere wetenschappers natuurlijk terecht zien dat dit experiment herhaald kan worden onder dezelfde omstandigheden en met dezelfde resultaten. Dat is dus het eerlijke van wetenschap: heeft men een bijzonder nieuw resultaat bij bijvoorbeeld een nieuw vaccin dan wil men dat dit vaccin op de andere kant van de wereldbol eveneens dezelfde werkzaamheid heeft.

Veel religieuze openbaringen met waarheidsaanspraken betreffende de werkelijkheid hebben echter zo iets van: geloof het of geloof het niet. "Als je het niet gelooft moet jouw geloof nog groeien", of "je hebt mogelijk blokkades waardoor je niet kan geloven", heet het dan tamelijk flauw. Sommige uitspraken zijn natuurlijk ook vanuit wetenschappelijk oogpunt moeilijk controleerbaar: het bestaan van een hiernamaals of sferen waarin overledenen terechtkomen na de

dood. Veel beweringen van moderne religieuze stromingen gaan ver boven het gewone denken uit en zijn dan ook moeilijk te controleren: “als je in een rolstoel zit bent ligt dat aan daden in een vorig leven”. Waarmee niet gezegd is dat de wet van karma (oorzaak en gevolg, of meer Bijbels: wat ge oogst zult ge zaaien) onzin is. Het is alleen moeilijk om hard te maken. Mogelijk dat met goede argumentatie die leerstelling wel aannemelijk te maken is. In de natuurwetenschap is namelijk niets ontstaan zonder oorzaak en in de biochemie weet men dat alles dat men aan verkeerde voeding tot zich neemt (of goede voeding nalaat) een proces veroorzaakt met schadelijke gevolgen als een verhoogd cholesterolgehalte, hogere bloeddruk, lagere weerstand of gehoorschade. U kunt zelf bedenken welke gedragingen tot welke klachten leidt en de moeizame weg naar herstel ervan! Eenzelfde oorzaak-gevolg systeem is denkbaar op het geestelijke vlak. Echter dient men met waarheidsclaims voorzichtig te zijn om niet in middeleeuws bijgeloof of hel-en-verdoemenis-simplisme terecht te komen. Overigens zijn ook de subtielere moderne spirituele ideeën vaker nog moeilijker te ontzenuwen. Bijvoorbeeld de stelling uit moderne spirituele hoek: “je moet vooral dienstbaar zijn en goede daden doen” dan groei je veel sneller spiritueler”. Ofschoon in laatste uitspraak mogelijk een kern van waarheid is lijkt het me dat als men goede daden doet vanuit een intentie er iets voor terug te krijgen dat men dan juist tegen de essentie ervan ingaat. Vanuit een juiste intentie goed doen kan men ook niet afdwingen op grond van spiritueel gezag; en ook een onderliggend schuldgevoel (m.b.t. het leed in de wereld) is vaak geen goede motivatie. Wel als men iets vanuit het hart doet omdat men met vreugde een medemens wil helpen kan men van zinvolle dienstbaarheid spreken!

Helaas zitten de religies boordevol met statements die niet voldoende gecontroleerd (kunnen) worden en die op ‘gezag’ aangenomen worden. Hoe een en ander werkt bespreken we in volgend onderdeel.

Vooruitzicht voor de toekomst:

De landen in het voormalige Oostblok alsmede de landen in Zuid Oost Azië, waar het denken en wetenschap niet beperkt werden door

massieve totalitaire religieuze systemen, noch zich afzetten tegen religie als gevolg van eerstgenoemde (zoals W.Europa wel deed), hebben een veel bredere kijk op objectieve wetenschap doordat ze holistischer te werk gaan. De integratie van een fenomeen als acupunctuur in de geneeskunde in een semi-communistisch land als China is daar een voorbeeld van. Veel van die landen zullen in de nabije toekomst het westen voorbijstreven in wetenschappelijk opzicht; zowel wat bestrijding van ziekten betreft (minder gehinderd door de farmaceutische bedrijven) als wat betreft inzichten die moderne milieuvriendelijke energiewinning mogelijk maken. Landen als China en Indonesië zullen doordat de Staat de economie gedeeltelijk leidt de koplopers worden van de mensheid. Westerse landen als de V.S. en Japan zullen vanwege hun bandiet-kapitalisme nog verder aan lager wal komen. Door het plunderen van de grote financiële reserves (en de waarde van de eigen munt) door banken, verzekeraars en door staten zelf, hebben deze de vrije markteconomie net uitgehold in plaats van gehandhaafd. bijgevolg wordt hiermee ook de cultuur uitgehold door de commercie en de eindeloze besparingsmaatregelen.

Terug nu naar religie als bron van 'waarheidsdenken'.

1 b. Drie “Heilige Bronnen” als waarheidscriterium.

Veel religieuze stromingen grijpen dus (als compensatie voor de status die natuurwetenschappers claimen) van lieverlee naar een status- en imago verhogend middel om hun waarheden extra gezag te geven: de heilige of hoge goddelijke bron waaruit de waarheid voortgekomen is.

Deze bronnen kunnen we in drie categorieën verdelen:

- a. Er is een zogenaamd heilig geschrift dat de 'waarheid-basis' vormt van die religie. Het ontstaan ligt verder terug in de geschiedenis en daarbij is ook niet altijd voor 100% vast te stellen waar de precieze herkomst ligt. Dit geldt vooral voor alle wereldreligies.
- b. Er is een levende persoon die als medium, visionair of

persoon optreedt soms met een telepathisch contact met een Godheid of Meester zo u wilt. Deze levende persoon vernieuwt zijn leringen steeds naar gelang de aktuele situatie en mensen kunnen zelfs rechtstreeks vragen aan hem stellen. Een voorbeeld is de beweging die de ideeën van Benjamin Creme verspreidt betreffende de Nieuwe Wereldleraar.

c. Er is een machtig instituut/kerkgenootschap.

Zoals bijvoorbeeld de R.K.-kerk welke terug gaat op een stichter met goddelijke status (Jezus als Stichter van de Kerk). Via de geestelijke erfopvolging (de geestelijke leider kiest steeds opnieuw iemand die zijn taken én gezag overneemt) is de kwaliteit en de autoriteit gewaarborgd. Het instituut zelf is heilig volgens die opvattingen; een argumentatie die zelf echter weer onderbouwd wordt vanuit één bepaalde interpretatie van de Heilige Schrift welke zélf weer haar status als “orakel van waarheid” van diezelfde kerk ontvangt. Ziet u de cirkelredentie?

De H. Geest geldt bij de Kerk dan als extra waarborg, die de rechtzinnigheid van de Leer moet garanderen. De wijze waarop, wanneer en óf dit gebeurd wordt echter weer in handen gelegd van de hoogste autoriteit, in dit geval het Vaticaan, zodat de cirkelredentie helemaal compleet is! Op de vraag waarom die behoedende en leidende H. Geest de misvattingen van de kerk niet had kunnen tegenhouden t.a.v. bijv. de kruistochten, de Inquisitie en de veroordelingen van Galileo Galileï en pas later ook foute leringen introk (leer over voorgeborchte werd recent pas ingetrokken), blijft men het antwoord schuldig. Met betrekking tot de waarheidsaanspraken van de Kerk, heden ten dage, ten aanzien van de ongewenstheid van de vrouw in het ambt, het verplichte celibaat, sex vóór het huwelijk, verplichte sex om het huwelijk überhaupt mogelijk te maken is het dus niet vreemd dat ook goede katholieken een slag om de arm nemen als het gaat om de waarheidspretenties van de kerk.

Bovengenoemde drie ‘bronnen’ worden in volgende hoofdstukken uitgebreider beschreven, hier gaan we kort in op de rol van enkele

Heilige Geschriften.

In het standaardwerk van F. Comte, *De Heilige boeken*⁷ beschrijft de auteur de goddelijke herkomst van de Heilige Boeken van de mensheid: “bij de hindoes was de Schrift een geschenk van Brahma aan de mensheid: de wijzen hebben de Veda's letterlijk van Brahma gehoord en ongewijzigd overgeleverd”. Bij de noordelijke volken gold volgens Comte oppergod Wodan als uitvinder van de runen, bij de Egyptenaren was de god Thot de eerste schrijver, en voor de Joden waren de tafelen der Wet ‘met de hand geschreven door Jahwe’. De Bijbel van de Christenen is ontstaan door inspiratie van de Heilige Geest en bevat daarom geen onwaarheden of dwalingen, laatste zou dan ook gelden voor verdere kerkelijke constituties en dogma's.

Volgens beproefde hedendaagse wetenschappelijke inzichten, zijn de heilige geschriften van veel godsdiensten, niet een ‘blok teksten’ dat opeens uit een Hoge Bron voor de voeten van de mens viel, maar een bundeling van verschillende teksten met een heel diverse ontstaansgeschiedenis. En wel met een ontstaansgeschiedenis, die soms meer dan duizend jaar omspannt en waarin duidelijk verschillende wendingen/interpretaties (van menselijke makelij) waar te nemen zijn. Bij het hindoeïsme beschrijft Comte een duidelijke wending van de éérste Veda's, die gekenmerkt werden door ritualisme, mystiek en intellectualisme (vanuit de macht van de Brahmaanse priesterkaste), geleidelijk overgaand via de Vedanta welke leidt tot de bhakti yoga (met meer ruimte voor een persoonlijke devotie en relatie tot godheden), naar vervolgens de verschillende yoga-systemen (bekend is bij ons het meer fysieke, de hathayoga) die elk een meer persoonlijke invulling kennen dan de meer volkse Vishnu-cultus.

Ook in de volkslegenden, de Puranas, komt de godsdienst meer tot een benadering van de meer persoonlijke levenssfeer van de Hindoe, i.t.t. bijv. de meer intellectuele systemen van de Veda's. Conclusie: uit dezelfde Goddelijk Bron komen wel érg veel verschillende benaderingen en opvattingen voort die zo divers zijn als er publiek voor is! Waarbij dan ook nog in latere fasen van die religie steeds

⁷

F. Comte, *Les Livres Sacré*, Parijs 1990, p. 9.

nieuwe geschriften worden toegevoegd met weer andere invullingen. Dit geldt eveneens voor het Boeddhisme, het Jodendom, het christendom en nog andere wereldreligies en de vele overige stromingen.

Ook bij het Boeddhisme, dat als een zogenaamde hervorming van het door de priesterkaste gedomineerde Hindoeïsme, gezien mag worden, zien we later verschillende stromingen en afsplitsingen als gevolg van debatten en twisten m.b.t. schriftteksten en interpretaties ervan, en m.b.t. de vraag welke teksten het meest authentiek en waarheidsgetrouw zijn.

Waarheid bij het Zen-boeddhisme.

Zelfs in het, van later toegevoegde opsmuk ontdane, Zen-boeddhisme, zien we nog verschillende stromingen optreden. Waarbij heel duidelijk en pertinent de ene stroming beweert dat men plotseling tot Verlichting kan komen en de andere stroming beweert dat dit via een geleidelijke weg van training en meditatie moet gaan. Beide stromingen gaan terug tot de oerteksten van het Boeddhisme, maar de verschillende leraren leggen de oorspronkelijke door Boeddha gedane uitingen weer ánders uit. Deze leraren worden Patriarchen genoemd aangezien ze in een soort van geestelijke erfopvolging van Boeddha zelf staan. Ze hebben hun wijsheid aan de leerlingen doorgegeven die hen vervolgens weer opvolgden. Dit systeem moet dan ook een zeker gezag aan hun uitspraken geven (gelijk de apostolische successie van Pausen in de R.K. Kerk). Duidelijk wordt deze diversiteit binnen het Zenboeddhisme beschreven door Tomas Hoover in zijn uitmuntende werk Meesters van Zen⁸: “Uit de bloei van de Zen-beweging van de 8^e eeuw ontstaat een scheuring tussen geleerde stedelijke meesters die geloven dat verlichting ‘geleidelijk’ is en de Zen-leraren van het platteland die er de nadruk op leggen dat de verlichting ‘plotseling’ is en ervaren dient te worden”. Duidelijk verschil van mening en diverse waarheidsinterpretaties dus bij een religieuze stroming die beslist bekend staat als open-minded, transparant, harmonieus, en in principe onvervormd door maatschappelijke belangen.

⁸

T. Hoover, *The Zen Experience*, New York 1980, p. 29 e.v.

1 c. Strijd over waarheid dus al bij de oorsprong van het Boeddhisme.

We zullen hier kort uitweiden op deze schijnbaar twee naast elkaar voorkomende waarheden binnen deze belangrijke stroming van het boeddhisme (Zen) die de zuiverheid van de originele leer van Boeddha naar voren wilde brengen. Dit omdat het boeddhisme op zich voor velen als summum van intellectuele wijsheid-waarheid geldt en men ook vanuit historisch oogpunt kan zeggen dat het haar oorspronkelijke leringen het minst vervormd heeft onder invloed van economische of politieke machtsaspiraties (zoals het Romeinse Katholicisme een afwijking naar rechts vertoonde onder invloed van machtsaspiraties van het Romeinse keizerrijk, later de Frankische dynastieën en tot slot het kapitalistische Italië van de laatste eeuwen). Waarbij opgemerkt dient te worden dat het boeddhisme zelfs reeds een hervorming was van de hindoe-religie, en Zen weer een herbronning binnen het boeddhisme wilde zijn van de essentie van Boeddha's onderricht, zonder de latere opsmuk van goden en rituelen (zoals in het Tibetaans Boeddhisme).

Daarbij is het voor onze thematiek van waarheidsvinding net zo interessant om te zien wat twee opvattingen binnen het boeddhisme over de werkelijkheid te zeggen hebben. Enig modern gekoketteer van intellectuelen met de superioriteit van het waarheidsgehalte van boeddhistische teksten boven die van andere religies wil ik dus relativeren.

Wat nu het geval is, is dat de herkomstsituatie van een religieuze stroming, namelijk Noord- of Zuid-china, stad of platteland, van invloed blijkt te zijn op een van de meest wezenlijke vragen van het boeddhisme in het algemeen en Zen in het bijzonder (en ook een vraagstelling is in vele spirituele nieuwtijdsbewegingen), namelijk: kan men plotseling tot Waarheid en tot inzicht, dan wel Verlichting komen, of moet dit door geleidelijke oefening, training en misschien wel een weg van ontberingen tot stand komen? Over zo'n wezenlijk leerstellig punt bestaan twee tegengestelde opvattingen. Waarheid is dus blijkbaar van allerlei menselijke (menschlich al zu menschliche,

F. Nietzsche) inkleuringen afhankelijk. Die tegengestelde opvattingen in het Zenboeddhisme kan men omschrijven aan de hand van het verschil van opvatting bij de Noordelijke en Zuidelijke scholen (stromingen in Noord- of Zuid-China). De Noordelijke school van Shen-hsiu had gepredikt dat de stap naar verlichting 'stap voor stap' moest worden afgelegd. En dat er in feite twee stadia van denken waren: het eerste stadium van 'vals denken' dat de wereld ten onrechte in dualiteiten ziet, en het tweede stadium van 'waarachtig denken', welk zuiver is en alle dualiteiten te boven gaat, door de wereld alleen maar als een éénheid te zien. Stap voor stap vervolgt men dan zijn weg van 'vals denken' tot 'waarachtig denken', door de onjuiste gedachteprocessen in de beoefening van dhyana of meditatie op te heffen, waarbij de geest en de zintuigen langzamerhand een toestand van absolute rust bereiken⁹.

De Zuidelijke school merkte op: als er geen dualiteit in de wereld is, hoe kan dan de geest ofwel vals (van de niet-verlichte) ofwel waarachtig (de verlichte geest) zijn? Volgens hen is er slechts één Geest en de eenheid aller dingen is de waarachtige werkelijkheid; ons denkvermogen maakt hier deel van uit en wanneer het dit beseft is er sprake van Verlichting, net als bij de Boeddha het geval was. Er is géén behoefte aan een langdurig dhyana-programma om langzamerhand tot een verlicht bewustzijn te komen. Men hoeft slechts tot afwezigheid van gedachte te komen en dan intuïtief de waarheid te vatten van de eenheid die alles doordringt. Dit beseffen van de 'boeddha-aard kan slechts plotseling gebeuren volgens deze school. Desalniettemin gaat ook deze Zuidelijke school op zoek naar methoden om die heldere staat van bewustzijn te bereiken; want ze adviseert tot onthechting te komen van het alledaagse en ons mentaal los te maken van de verwarring in de omringende samenleving. Met betrekking tot deze beoogde mentale rust, kan men niet anders concluderen dat er tóch oefening voor nodig is.

Waar het ons in dit voorbeeld om gaat is te zien dat grote geestelijke Zen-patriarchen, op basis van zowel doorgegeven teksten en ook

9

Hoover, p. 69.